

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauch): Udvalget har afholdt to Møder og haft Samraad med den højtærede Indenrigsminister. Under Samraadet har man drøftet Forstaaelsen af Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, hvorefter den, der mister dansk Indfødsret i Kraft af denne Lovs Bestemmelser, dog, saafremt han senest den 31. Oktober 1946 andrager om at bevare Indfødsretten, anses som dansk, indtil der er truffet Afgørelse med Hensyn til Andragendet. Der har været rejst Tvivl om, hvorvidt Fortabelsen faar Virkning fra 9. April eller fra Afgørelsens Dato. Den højtærede Indenrigsminister har heroverfor udtalt, at Fortabelsen faar Virkning fra 9. April 1940.

Udvalget har delt sig i et Mindretal, der indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og et Flertal, der er enigt med den højtærede Indenrigsminister om at gendindsætte det oprindelig fremsatte Lovforslags § 3, som er udgaet under Behandlingen i det andet høje Ting, men saaledes at de Personer, der rammes deraf, ligeledes faar Adgang til at indgive Ansøgning om at bevare dansk Indfødsret og i hvert Fald bevarer den, indtil der er truffet Afgørelse med Hensyn til Andragendet.

Endelig er der opnaaet Enighed mellem den højtærede Indenrigsminister og Flertallet om at tidsbegrænse Loven til 31. December 1947, hvilket altsaa betyder, at Loven faar Virkning saaledes, at de af Loven omfattede Personer, der i Tiden 9. April 1940 til 31. December 1947 enten opfylder Opholdskravet eller indgaar Ægteskab, overhovedet ikke bliver danske, medmindre de optages paa en Naturalisationslov.

Den højtærede Indenrigsminister har herefter stillet Ændringsforslag i Overensstemmelse med den Enighed, der er opnaaet inden for Udvalget, og disse Ændringsforslag skal jeg paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for.

Steen: Det er mit Partis Opfattelse, at de Ændringer, der i det høje Landsting er foretaget i det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister der har fremsat, alle var Forbedringer og hertil tiltrængte

Forbedringer, og naar jeg indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, er det Udtryk for, at jeg mener, man paa det afgørende Punkt burde have bibeholdt Lovforslaget saaledes, som Landstinget har affattet det.

Jeg beklager derfor oprigtigt, at et Flertal i Folketinget paa eet bestemt Omraade vender tilbage til Forslaget, som det oprindelig var. Det sker ved Indsættelsen af den Paragraf, der, som Lovforslaget nu foreslaas affattet af Flertallet, bliver § 3. Hvis det gennemføres, saa forsvinder det, man ved Loven af 1925 opnaaede, og som fra alle Sider betegnedes som et Fremskridt, og som alle Kvinder her i Landet med Rette har betragtet som et værdifuldt Fremskridt — og jeg maa sige, at jeg ser ikke megen Værdi i den Art Fremskridt, som man ikke opretholder i det Øjeblik, de for en Række Mennesker virkelig faar Interesse. Derfor vil jeg anbefale, at man ved Afstemningen om Ændringsforslagene stemmer imod Ændringsforslag Nr. 3, hvorimod vi selvfølgelig vil stemme for de øvrige Ændringsforslag.

Robert Mikkelsen: Jeg kan anbefale Loven til Vedtagelse med de af Flertallet foreslaaede Ændringer, men det er ikke uden Betænkkelighed, jeg gør dette. Det Forslag, der nu behandles, angaar i hvert Fald over 1000 Mennesker — man har ikke kunnet faa det nøjagtigt oplyst. Det andet Lovforslag, som vi for nylig vedtog ved anden Behandling, angaar adskillige Hundrede Mennesker. Love om Indfødsret er de Love, der maaske griber allerdybest ind i det enkelte Menneskes Liv, Love, som faar afgørende Indflydelse paa alle Livsvilkaar. Det er derfor Love, som kun bør gennemføres efter en grundig Overvejelse og efter en grundig forberedende Behandling. En saadan grundig Overvejelse og Behandling har der ikke været Lejlighed til for disse Loves Vedkommende.

Naar mit Parti alligevel gaar med til at fremme Loven, sker det — og det vil jeg gerne have Lov til at understrege — helt og fuldt paa Ministerens Ansvar med Hensyn til Lovens statsretlige og juridiske Rigtighed og Konsekvens.

Jeg har min store Tvivl om denne Rigtighed og Konsekvens for denne Lovs Vedkommende, og især gælder min Tvivl den Bestemmelse, som Landstinget har indført, og som nu bevares i Loven. Vi har været imod denne Bestemmelse. Vi mener, at den Paragraf kan komme til at medføre uforudsete Virkninger, som jeg i hvert